

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2. december 2014
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: ASP
Sagsnr.: 2014-0037-0090
Dok.: 1398069

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 64 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.) (L 72), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 26. november 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Karsten Lauritzen (V).

Mette Frederiksen

/

Anders Herping Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 64 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.) (L 72):

”Ministeren bedes redegøre fyldestgørende for flygtnings ret til familiesammenføring, herunder for den eventuelle forskel mellem konventionsflygtninge og flygtninge med beskyttelsesstatus.”

Svar:

1. Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 1, at flygtninge i relation til familiesammenføring som udgangspunkt er sidestillet med bl.a. danske statsborgere, og udlændinge, som har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år.

2. Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens (EMRK) artikel 8 har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Retten til et familieliv omfatter efter Menneskerettighedsdomstolens praksis retten til at opretholde et eksisterende familieliv, f.eks. ved at staten undlader at udvise et familiemedlem, samt i visse situationer statens positive forpligtelse til at tilvejebringe de nødvendige forudsætninger for at udøve et familieliv, f.eks. ved at staten giver et familiemedlem opholdstilladelse.

Det kan udledes af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at bestemmelsen ikke indebærer en generel og ubetinget ret til familiesammenføring, da familier ikke efter EMRK artikel 8 har en umiddelbar ret til at vælge det land, hvori de vil udøve deres familieliv. Der skal i hver enkelt sag, hvor en udlænding søger om familiesammenføring med en herboende person, foretages en konkret vurdering af, hvorvidt det på baggrund af sagens omstændigheder er proportionalt – bl.a. ud fra Danmarks interesse i at kontrollere indvandringen – at meddele afslag på opholdstilladelse. Proportionalitetsvurderingen tager afsæt i, om der er uoverstigelige hindringer for at udøve familielivet i et andet land. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet i forhold til flygtninge omfattet af flygtningekonventionen, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller udlændinge med beskyttelsesstatus i henhold til § 7, stk. 2, hvor der foreligger særlige individuelle omstændigheder, der i sig selv – også før asylmyndighedernes ændrede praksis vedrørende udlæn-

dingelovens § 7, stk. 2, i lyset af Sufi og Elmi-dommen – ville have begrundet en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

3. Det anførte indebærer bl.a., at Udlændingestyrelsen i praksis, i tilfælde hvor en herboende udlænding – som har flygtningestatus efter § 7, stk. 1, eller beskyttelsesstatus i henhold til § 7, stk. 2, hvor der foreligger særlige individuelle omstændigheder – ansøger om familiesammenføring, som udgangspunkt skal fravige de almindelige betingelser for familiesammenføring i udlændingelovens § 9.

4. For så vidt angår familiesammenføring med en udlænding med opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 3, fremgår det af de almindelige bemærkninger til forslaget, pkt. 5, at det efter Justitsministeriets opfattelse må antages, at det korte ophold her i landet og det forhold, at opholdstilladelsen kun er meddelt for 1 år, vil indgå med betydelig vægt i vurderingen af, om den pågældende efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 har krav på familiesammenføring.

Der vil dog i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er krav på familiesammenføring, idet der vil kunne være særlige situationer, hvor hensynet til familiens enhed vejer tungere. Dette gælder f.eks., hvis personen i Danmark før udrejsen fra hjemlandet har passet en handicappet ægtefælle i hjemlandet, eller hvis den herboende har alvorligt syge mindreårige børn i hjemlandet. I sådanne tilfælde kan et afslag på familiesammenføring være særligt indgribende allerede inden for det første år.